

آینه‌های روبه‌رو

مشاقی و مهجوری فیلم‌اولی‌های دهه ۸۰

■ **مه‌ر**: در آستانه روز ملی سینما اگر بخواهیم روند سینمای ایران پس از سده‌ده و در آستانه دهه چهارم فعالیت پس از انقلاب را مورد آسیب‌شناسی قرار دهیم قطعا به این نتیجه خواهیم رسید که این سینما برای بازگشت به دوران طلایی خود نیازمند نگاه‌های تازه و ایده‌های ناب است. سینمای ایران همیشه طی دوران مختلف پذیرای این نسل بوده و حتی توانسته است همچون دهه ۸۰ تا حدودی موفق عمل کند به‌طوری‌که هنوز می‌توان جای پای بعضی از این سینماگران جوان را در آثار سینمایی ایران حتی بعد از گذشتن یک دهه رصد کرد. یکی از دوران طلایی سینمای ایران که منجر به ورود نسل تازه‌ای با عنوان فیلمسازان مستقل شد، نیمه ابتدایی دهه ۸۰ بود که در آن سینماگرانی همچون اصغر فرهادی، مانی حقیقی، مصطفی آل‌احمد، بهرام بهرام‌پور، محسن امیرپوسفی، محمد شیروانی، مازیار میری، مونا زندی، شهرام مکرری، امید بکنکار، کیوان علی‌محمدی و... با به عرصه سینمای حرفه‌ای و بلند ایران گذاشتند و توانستند موج جدید و تازه‌ای را ایجاد کنند.

در میان این نسل اتفاق تعدادی از آنها افتخارات بزرگی را برای سینمای ایران به‌ارمان آوردند؛ همچون اصغر فرهادی که برنده اولین جایزه اسکار برای سینمای ایران شد. از میان این نسل فیلمسازانی چون مازیار میری، اصغر فرهادی، مهدی کرم‌پور، علیرضا امینی و... توانستند فیلم‌های بعدی خود را بسازند و حتی آثار خود را هم اکران کنند. به هر حال در هر شرایطی استثنا هم وجود دارد اما عمده افراد این نسل نتوانسته‌اند حضور مدولوی در میدان سینمای ایران داشته باشند.

برخی پس از ساخت اولین فیلم بلند سینمایی خود به دلیل شرایط مختلفی همچون نداشتن سرمایه لازم، مشکلات اخذ پروانه ساخت و حتی عدم اکران فیلم اول، تاکنون نتوانسته‌اند فیلم دوم خود را کلید بزنند. در صورتی که شاید حضور این افراد و ادامه مسیرشان در سینما باعث می‌شد ما امروز شاهد تنوع بیشتری در سوره، مضمون و حتی ساختار آثار سینمای ایران باشیم. مونا زندی، کارگردان فیلم «عصر جمعه» که در بیست و پنجمین جشنواره فیلم فجر جوایز متعددی را نصیب خود کرد و همچنین در جشنواره‌های بین‌المللی حضور پررنگی داشته است، حدود پنج سال بعد از حضور در جشنواره فجر توانست فیلمش را در گروه مخاطب خاص با تعداد سالن‌های محدود و تک سانس اکران عمومی کند و هنوز امکان توزیع فیلم به دلیل مشکلاتی در شبکه نمایش خانگی فراهم نشده است. محسن امیرپوسفی یکی دیگر از فیلمسازان این نسل به شمار می‌رود. او چهار سال پس از ساخت «خواب تلخ» سرآغ فیلم بعدی خود «آتشکار» رفت که این فیلم نیز پس از اعمال اصلاحاتی در فصل نامناسب در سال ۹۰ اکران شد. وی پروانه ساخت فیلم سوم خود را هم دریافت کرده اما هنوز امکان ساخت آن فیلم نرفته است. شالیزه عارف‌پور و بهنام بهزادی هم از فیلمسازان این نسل هستند که هر کدام به دلایلی هنوز ساخت فیلم دوم خود را آغاز نکرده‌اند. بهنام بهزادی پس از فیلم موفق «تنها دویار زندگی می‌کنیم» پس از پنج سال به تازگی پیش تولید فیلم جدید خود را آغاز کرده است.

خصوصیات فیلمسازان دهه ۸۰

یکی از خصوصیات فیلمسازان این دهه نگاه صرافاجتماعی آنها‌در فیلمسازی و توجه به لایه‌های زیرین جامعه است. همین ویژگی می‌سبب شده است برخی از این افراد محکوم به سیاه‌نمایی یا نگاه تلخ شوند. در صورتی که بیشتر آثار آنها آسیب‌شناسی اجتماعی به شمار می‌رود که ناشی از دغدغه یک فیلمساز جوان نسبت به جامعه خود است. البته این نگاه تنها دلیل مهجوری این نسل نیست اما باید توجه داشت، نسل فیلمسازان دهه ۸۰ عمدتا دارای مدارک دانشگاهی در این رشته هستند و همچنین در کنار ساخت فیلم‌های کوتاه و مستند قبل از ساخت فیلم اول سال‌ها دستیارانی کارگردان معتبری را در سینما برعهده داشته‌اند. آنها با داشتن تجربه فعالیت در عرصه سینما یا به این حوزه گذاشته‌اند و پس از سال‌ها تجربه تصمیم به ساخت اولین فیلم بلند سینمایی خود گرفته‌اند. وقتی پای صحبت تک‌تک این فیلمسازان جوان خصوصا آنها‌یی که توانستند فیلم دوم خود را بسازند یا طی یک دهه تنها دو فیلم سینمایی کارگردانی کرده‌اند، می‌نشینیم آنها معتقدند بیشتر این اتفاقات که منجر به ساخته یا حتی اکران نشدن فیلم‌های اول یا دوم آنها شده است به نبود سیاست‌گذاری درست در سینما بر می‌گردد؛ اینکه به دلیل نداشتن یک آیین‌نامه تدوین شده در ارتباط با فیلمسازی، مدیران سینمایی هر کدام با سلاقی متفاوت پست خود را برعهده می‌گیرند و این آثار سینمایی و کارگردانان جوان هستند که قربانی اصلی این جابه‌جایی می‌شوند. تعدادی از این فیلمسازان به دلیل تولیدات موفقی که در سینما داشته‌اند با وجود اینکه نتوانستند فیلم خود را اکران کنند یا نمایش‌های محدودی داشته‌اند اما هنوز در ذهن مخاطب با آثار خود باقی مانده‌اند به طوری که اگر یکی از آنها فیلم بعدی خود را بسازد قطعا مخاطبان زیادی به دیدن آن می‌روند و حتی می‌توان به جرات گفت مخاطبان جدی سینما و علاقه‌مند منتظر فیلم بعدی آنها هستند.

شرق: مکان – ساعت ۸:۳۰ خانه سینما ساختمان شماره ۲ – اتوبوس حاضر است، فرهاد توحیدی، غلامرضا موسوی داخل خانه هستند. بقیه کمی بعدتر می‌رسند. عزیز ساعتی، محمدمهدی عسگریور، امین تارخ، محمد سریر، صانی مقدم، سیروس ابراهیم‌زاده، نازنین مفخم و... تعداد بیشتر می‌شود. گل آماده می‌شود، آب معدنی و عده‌ای تلفن می‌زنند که خودشان با ماشین بیایند یا با اتوبوس؟ انتخاب با خودشان است. کمال تبریزی، کیومرث پوراحمد، رخشان بنی‌اعتماد و جهانگیر کوثری، می‌آیند قطعه هنرمندان. در همین فاصله عده‌ای دیگر هم می‌رسند، ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه ۲۰ شهریور ۹۱ –تعدادی آنجا منتظر هستند. ماشین‌های مختلف دم قطعه هنرمندان می‌ایستد، انتخابی متفاوت با ۱۵ سال گذشته. این بار خبری از جشن نیست، مزار سیفاله داد محل دیدار سینماگران شده است. جمشید گرگین، کورش سلیمانی، غوغا بیات، محمدرضا دلپاک، عزیزالله حمیدنژاد، جعفر پناهی، پیمان معادی، علیرضا داوودنژاد، محمدرضا موینی، امیر جعفری، ریمارامین‌فر، علی دهکردی، محمدرضا آلادپوش، باران کوثری، محسن خان‌جهانی، کیوان کثیریان، بهمن اردلان، پدرام اکبری، حمید دهقان‌پور و فرشته طائرپور در کنار هم جمع شده‌اند. خبرنگاران مهر و ایسنا از این مراسم گزارش داده‌اند. امیر اثباتی در حالی که هنرمندان بر مزار سیفاله داد جمع شده بودند، گفت: «سیفاله داد یکی از بانیان این روز بود و امیدواریم روزهای خوبی برای سینمای ایران شاهد باشیم.»

عسگریور: به امید روزهای بهتر

همان‌طور که محمدمهدی عسگریور هم در سخنانی ضمن تبریک روز سینما، چنین ادامه می‌دهد: «قسمت این بود در تولد ۱۱۳ سالگی سینمای کشور در چنین مکانی دور هم جمع شویم و یادى از کسانی که همکار ما بودند کنیم و کسانی که برای ثبت روز ملی سینما زحمت زیادی کشیدند. مانند سیفاله داد و عزیزانی که ما یا روی دوش آنها گذاشتیم و بالا آمديم. امسال برپایی جشن روز ملی سینما ضمن منفی شد بنابراین به جمع‌بندی رسیدیم در اینجا روز ملی سینما را گرامی بداریم، در زمانی که سینمای ایران روزهای بسیار

«ضاد درخشانی» در نیویورک

شرق: «ضاد درخشانی» نقاش ایرانی نمایشگاهی از نقاشی‌های خود را در گالری هلر نیویورک افتتاح کرد. این نمایشگاه که «سکوت شب» نام دارد از روز ششم سپتامبر شروع شده و به مدت یک ماه در معرض دید علاقمندان هنر ایران قرار خواهد داشت. درخشانی در این نمایشگاه ۱۰ تابلوی بزرگ و جدید ارائه کرده است.

مرتضی محسن‌پور:ماجرای فیلم «لاله» همچنان خبرساز است. در حالی که گفته می‌شود جواد شمقدری در برای ادای توضیحات به مجلس خواسته‌اند، رئیس سازمان سینمایی در گفت‌وگو با «شرق» درباره هزینه‌های مربوط به ساخت فیلم «لاله» گفت: «اگر فقط نرخ تورم را در نظر بگیریم بودجه چهارمیلیارد تومانی که ما برای این فیلم مطرح کردیم بسیار طبیعی است.»جواد شمقدری با بیان اینکه «این هزینه طبیعی است و ما نگران آن نیستیم» گفت: «ساخت فیلم فاخر جزو دستورالعمل‌های است که مجلس برای ما تعیین کرده و البته ساخت فیلم فاخر هزینه سنگینی دارد.» رئیس سازمان سینمایی گفت: «اگر قبول کنیم که نباید اینچنین هزینه‌ای برای فیلم‌ها شود، پذیرفتایم که سینمای ایران یک سینمای فقیر و فاقد بودجه و حمایت‌های مناسب است.»وی ادامه داد: «در حال حاضر دو فیلم در حال تولید است و آن‌طور که در خبرها می‌آید یکی از آنها تا رقم ۲۰میلیارد تومان هزینه داشته است.»وی همچنین درباره ساخت فیلم امام‌حسین(ع) گفت: «رای این فیلم که چهارسال است در دست تولید قرار دارد بیش از ۱۰میلیارد تومان هزینه شده که البته کسی به ارقام آن اعتراض نکرده است.»شمقدری با بیان اینکه «اگر بخواهیم سینمایی با استاندارد جهانی و به‌روز داشته باشیم باید در آن هزینه کنیم» گفت: «متوسط هزینه تولید فیلم خوب در دنیا حدود ۲۰میلیون دلار یعنی با شرایط امروز ایران حداقل ۲۰میلیارد تومان است که در مقایسه با آن بودجه پنج‌میلیارد تومانی رقم مقبول و منطقی است.»وی همچنین به جلسه‌ای که با کمیسیون فرهنگی مجلس

ادب‌وهنر

جشن سینما بر سر مزار «سیف‌الله» داد

دلیلی برای ناامیدی نیست

شویم تا آن را به یک سنت تبدیل کنیم. هر سال از خرداد تا شهریور ماه ما جشن می‌گرفتیم امروز هم آغاز جشن شانزدهم است. امیدواریم از سال آینده این سنت پا برجا بماند و ما یاد کسانی که در کنار ما بودند را گرامی بداریم.»وی ادامه داد: «با توجه به این سنت صبح به اینجا بیایم و عصر را جشن بگیریم. شادی فضیلت بدی نیست و امیدواریم از سال آینده نیز این برنامه برگزار شود.» توحیدی به خبرنگار شرق هم تکته‌ای را می‌گوید. داستانی که همه بلند هستیم و همیشه فراموش می‌کنیم و این روزها بسیار می‌تواند کمک‌مان کند. افسانه جعبه پاندورا، زئوس به دخترش پس از عروسی جعبه‌ای داد و تاکید داشت در آن را باز نکنند. اما وسوسه دیدن و آگاه شدن از داخل جعبه

بدی را تجربه می‌کند و امیدواریم به روزهای بهتری برسد.»عسگریور با اشاره به حضور دبیران چند دوره جشن سینمای ایران از آنها خواست جملاتی را مطرح کند. کیومرث پوراحمد – دبیر جشن گذشته سینمای ایران – با اشاره به حذف روز ملی سینما از تقویم گفت: «تقویم‌ها تنها یک سال مورد استفاده قرار می‌گیرند و دور انداخته می‌شوند. چیزی که به وجود آید قابل حذف نیست، فقط امیدوارم تفکر حذف، حذف شود.»

توحیدی: آغاز جشن شانزدهم

فرهاد توحیدی هم افزود: «جشن سینمای ایران ۱۵ دوره برگزار شد اما ما با توجه به اینکه امسال نمی‌توانستیم این جشن را برگزار کنیم در هیات‌مدیره پیشنهاد دادیم که این روز در مزار هنرمندان جمع

نگرانی «پنه‌لویه کروز» از بحران مالی اسپانیا

رویتز: «پنه‌لویه کروز»، بازیگر سرشناس اسپانیایی برنده جایزه اسکار از بحران مالی در اسپانیا و تأثیر آن بر صنعت فیلمسازی این کشور ابراز نگرانی کرد.این بازیگر هالیوودی اعلام کرد فیلمسازان را به ساخت فیلم در اسپانیا و تولید فیلم مشترک با این کشور ترغیب خواهد کرد و با ساخت فیلم در اسپانیا برای صدها نفر شغل ایجاد خواهد کرد.

دفاع شمقدری از هزینه ۴میلیاردی «لاله»:

فیلم ۸۰میلیارد تومانی در حال تولید است

غلط می‌دهند و برخی مسایل را بزرگ‌نمایی یا تحریف می‌کنند که سبب ایجاد حساسیت‌هایی در برخی از مراکز تصمیم‌گیری یا قانونی می‌شوند.» رئیس سازمان سینمایی با بیان اینکه «ها می‌دانیم اطلاعات منتشر شده درباره فیلم لاله را چه کسانی منتشر کرده بودند» گفت: «به دلیل ایجاد نشدن برخی از مسایل فعلا نمی‌گوییم چه کسانی درباره این فیلم برنده‌مداری کرده‌اند.»وی از ایجاد حساسیت‌هایی با تهیه جزواتی مطالبی برای کارگردان، موضوع فیلم خبر داد و گفت: «ما نمی‌توانیم به دلیل اینکه برخی این مسایل را مطرح و حساسیت‌هایی را ایجاد می‌کنند کار خود را متوقف کنیم.»شمقدری همچنین با اشاره به رسانه‌ای شدن برخی مسایل مربوط به فیلم «لاله» گفت: «رسانه‌ها خیلی به این مساله ورود پیدا و آن را به یک بحران جدید تبدیل کردند.»شمقدری با بیان اینکه «اگر می‌شویم که سرمایه‌گذاری خوبی روی یک فیلم می‌شود باید خوشحال باشیم»، تصریح کرد: «از جوانمردی به دور است که بگوییم چون فیلم ما نیست و ما در آن حضور نداریم زیر آب آن فیلم را بزنیم.»وی گفت: «حاشیه‌سازی‌های مطرح شده درباره این فیلم اهداف دیگری دارد و کسانی که دلسوز سینما هستند چرا وارد این بازی شده‌اند.»همچنین جواد شمقدری در آستانه «روز سینما» آرزو کرد: «انصاف، عقلانیت و همدلی بین

سبب شد در جعبه باز کنند همه چیزهایی که برای سعادت بشر لازم است سلامت و خوشی و... در آن بود که پرواز کرد و رفت. دستپاچه در جعبه را می‌بندند. جعبه‌ای که فقط دو چیز در آن می‌ماند: «امید و فراموشی»

تارخ: دلیلی برای ناامیدی نیست

امین تارخ بازیگر سینمای ایران هم گفت: «ظاهر قضیه به نظر می‌رسد ما حالت دوگانه‌ای داریم. واژه جشن و حالتی که هم‌اکنون در ما وجود دارد شرایط غربی به وجود آورده است. عسگریور بانی خبر این برنامه شد و مابقی هیات‌مدیره نیز این شرایط را برای امروز فراهم کردند. اما این حرکت امروز ما نمادین است که بر سر مزار سیف‌الله داد هستیم، یعنی از یک مدیر سینمایی در حال تجلیل هستیم. این مراسم درست روز ملی سینما برگزار می‌شود و به نظر می‌رسد هیچ دلیلی برای ناامیدی نیست. همین که همه آمدند یعنی سینما زنده است و غیرقابل حذف است.» وی در پایان تاکید کرد: «اینکه ما در روز ملی سینما اینجا در کنار هستیم از روی وجد و امید است. امیدواریم آینده شرایط بهتری را برای دوستان سینمایی فراهم کند.» تارخ تاکید کرد: «سینما همیشه کار خودش را می‌کند حتی اگر لازم باشد جشن را سر مزارها گرفت و حضور دوستان در اینجا از سر امید است و اگر ناامیدی بود، کسی نمی‌آمد» وی اظهار امیدواری کرد: «در آینده شرایط بهتری به وجود آید.»فرشته طائرپور هم در سخنانی با بیان اینکه نسل ما تعلقش را به سینما نشان داد، در بخش دیگری از سخنانش گفت: «اینکه ما در مزار هنرمندان گرد آمديم نشان از تعلق ما به سینمای ایران دارد. نسل جوان، این را به یاد بسپارند و به آینده نیز منتقل کنند. جشنی که امسال برگزار می‌شود یکی از به یاد ماندنی‌ترین‌هاست.» امیر اثباتی هم تاکید کرد: «دوستان هنرمندی که در میان ما قرار دارند به نمایندگی از صف خود آمده‌اند و امیدوارم هرچه زودتر در جمع بزرگ‌تری دور هم باشیم» مراسم با فاتحه‌ای که غلامرضا موسوی خواند، به پایان رسید. به گفته برخی سینماگران حاضر در بهشت زهرا «مراسم امسال هم خاطره‌انگیز شد.»

لطفی و تور مازندران

محمدرضا لطفی به همراه گروه موسیقی همناوزان شیدا به خوندگی علیرضا فریدون‌پور، ۲۵الی ۷ شهریور در شهرهای ساری و بابلسر کنسرت خواهد داد. این کنسرت توسط گروه شیدا هماهنگ شده و با وجود تلاش بسیار موسسه‌ها و سازمان‌دهندگان این تور کنسرت، متأسفانه برای اجرای کنسرت در شهر بابل مجوز صادر نشد.

اهالی سینما حاکم شود. او البته در بخش دیگر سخانش با اشاره به مخالفتش درخواست کرد مدام در بین مخاطبان انرژی منگی و بی‌اعتمادی ایجاد نکنند.» وی گفت: «آنها‌یی که مخالف من هستند حاقلق شش‌ماه سکوت و اعتماد کنند و بگذارند کارمان را بکنیم و البته تا این لحظه این کار را نکرده‌اند و شاید تشدید هم کرده‌اند و الان هم خبر دارم نتسسته‌اند برای آینده برنامه‌ریزی می‌کنند تا بتوانند دوباره بحران جدیدی را برای ما آغاز کنند.»شمقدری که بیش از سه‌سال از حضورش در مسند سینمایی کشور می‌گذرد در آرزبای دوران طی شده به ایسنا گفت: «تقریبا پیش‌بینی می‌کردم تمام فرآیندهایی که می‌خواهیم شکل دهیم مقدمات و پیش‌نیازش سه سال طول بکشد و فکر می‌کنم بیش از ۸۰درصد این امکان پیش آمده و ما پیش‌نیاز بسیاری از کارهایی که باید بکنیم را فراهم کرده‌ایم. چیزی که پیش‌بینی نمی‌کردم و خیلی هم به ما لطمه زد این بود که کسانی که باید می‌آمدند و به ما کمک و همراهی می‌کردند تمام غرض‌شان را بر این گذاشتند تا هرچه بیشتر به ما ضربه بزنند، مایع تراشی کنند و بحران به وجود آورند.»شمقدری ادامه داد: «حالا پیش‌بینی نمی‌کردیم این بحران‌سازی‌ها را جاهایی مانند حوزه هنری همراهی کند. همچنین جریان اصولگرا که باید ما را حمایت و همراهی می‌کرد متأسفانه دیدیم در جاهایی به دلیل زاویه‌بندی‌ها و فاصله‌گذاری‌هایی که بین خودشان و دولت ایجاد کرده بودند، به‌جای آنکه فکر این دولت را ببانند و به آن کمک کنند به دلیل برخی مسایل که باید بعدها درباره آن صحبت کرد بنا به مخالفت، اشکال تراشی و خرده‌گیری گذاشتند.»

هفت هنر

حاشیه‌های تغییر یک مدیر

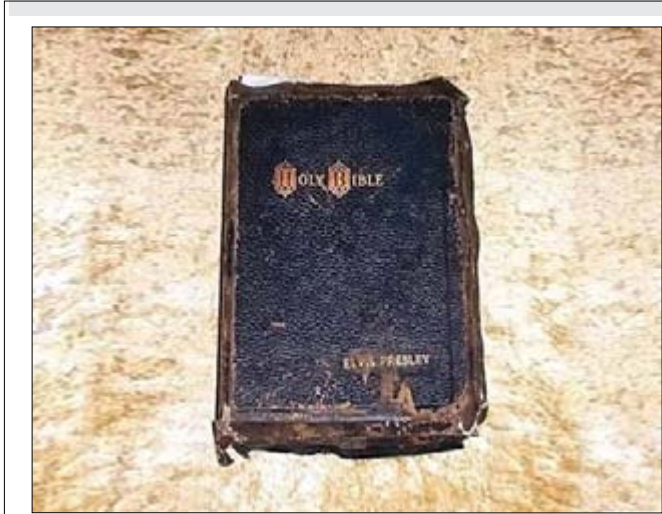
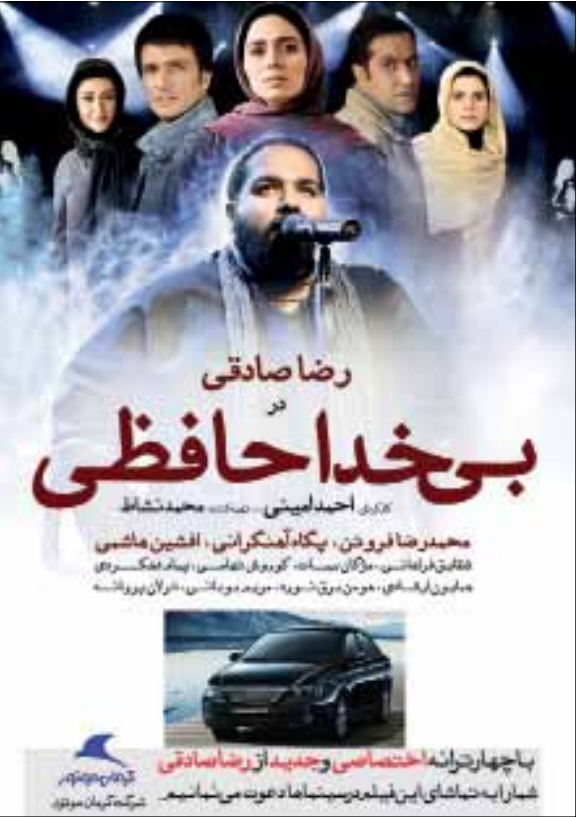
سختگیری با نظارت فرق می‌کند

■ **شرق**: ششمین جلسه شورای مدیران امور فرهنگی در سال ۹۱ در حالی در دفتر وزیر برگزار شد که علی اسماعیلی جایگزین بهمن دری برای اولین بار در یک جلسه رسمی حضور پیدا کرد. در این جلسه سید محمد حسینی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از کارهای گسترده صورت‌گرفته در معاونت امور فرهنگی در دوران بهمن دری قدرانی کرد و گفت: «علاقه‌مند به رفتن ایشان از معاونت نبودیم اما شرایط اقتضا می‌کرد که شاهد تحول در این معاونت باشیم. بنده در حسن‌نیت آقای دری شکی ندارم و می‌دانم ایشان زحمات زیادی هم کشیدند و امیدوارم در دوره جدید با هم‌فکری و همکاری بیشتر مدیران و ارتباط گسترده‌تر با صاحبان فکر و اندیشه شاهد وضع بهتری باشیم.»وزیر فرهنگ و ارشاد پیش از این گفته بود بهمن دری انگیزه کافی برای ادامه راه را نداشت. به گفته وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی معاونت فرهنگی جزو معاونت‌های حساس و مهم وزارتخانه به شمار می‌آید. برخی به دنبال فرصتی هستند که جنجال‌های غیرمتصفاه علیه این معاونت به راه ببندازند بنابراین نباید بهانه دست اپنها داد و لازم است با درک خطری بودن کار فرهنگی مراقبت بیشتر به خرج داد و با بهره‌گیری از کرد جمعی و نظرات کارشناسی و کاربردی اصحاب فن، در پیشبرد اهداف فرهنگی نظام گام برداشت. البته وزیر در این جلسه سرانجام بعد از چند ماه با تایید جدی بون مشکل کاغذ گفت: «اگرچه وظیفه اصلی در کنترل قیمت کاغذ در کشور بر عهده وزارت صنعت، معدن و تجارت است اما این به آن معنا نیست که ما پیگیری نکنیم. کارشناسان این حوزه باید نظرات کاربردی خود را برای کنترل قیمت کاغذ در کشور و کوتاه‌کردن دست سودجویان و دلالان ارائه کنند. علی اسماعیلی، سرپرست معاونت امور فرهنگی نیز گزارشی مبسوط از فعالیت‌های صورت‌گرفته و مسایل و مشکلات مالی معاونت و همچنین برنامه‌های آنی معاونت امور فرهنگی ارائه کرد. البته اسماعیلی در جلسه شورای سرگروهی اداره کل امور کتاب و کتابخوانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با بیان این موضوع که کتاب خوراک معدوی جامعه است، نظارت را با سختگیری متفاوت دانست و گفت: کار نظارتی فقط نضره مرزی است و برای حرکت روی مرز ملک و معیار وجود دارد. البته در این میان نباید فراموش کرد که نظارت با سختگیری متفاوت است.

ادامه‌از صفحه اول

چراغ سینما خاموش شدنی نیست

رفتار و گفتارهای روشن اسام (ره) به ویژه در نخستین روزهای ورودشان به ایران کم‌وبیش تکلیف هر دو گروه را روشن کرد. ایشان از سینما دفاع کردند و بعدها نمونه‌ای از فیلم‌های قبل از انقلاب را ستودند. یعنی فیلمی که نویسنده، کارگردان و بازیگرانش با ضوابط آن دوره اثر خویش را عرضه کرده بودند. هرچند فهم بهتر این نگاه نیاز به زمان داشت.به هر حال این روند زمینه‌ساز حرکتی نو در سینمای ایران شد و ساختارهای متناسب را پایه‌گذاری کرد. بالاخره پس از شکل‌گیری خانه سینما در دهه ۷۰، «روز سینما» در تیرماه سال ۷۸ در جلسه شورای فرهنگ عمومی تصویب شد و در همراه همان سال به تایید شورای‌عالی انقلاب فرهنگی رسید. از آن سال به بعد جشن سینمای ایران هم‌زمان با این روز برگزار می‌شد.«خانه سینما»، «روز سینما»، «جشن سینما» عنوان‌های ارجمندی بود که برای دفاع صنفی از سینمای ملی شکل گرفت و نتایج آن کارنامه درخشانی به همراه داشت و نشان داد این دوران نه‌تنها پایان کار نبود بلکه آغازی تأثیرگذار در سینمایی جدید را رقم زد و به رونق آندیشه و گسترش نجابت در آن بسی افزود.دستاوردهای ملی و جهانی این سینما بیش از آن است که بتوان انکار کرد به نحوی که هیچ جشنواره بزرگی در عالم سینما نیست که خود را بی‌نیاز از این تولیدات برانقدر بداند. شاید برخی به‌نبازند در روزهای حاشیه نشینی سینماگران، «روز سینما»، «خانه سینما» و جشن سینما، نیست اما واقعیت آن است که چراغ سینمای ایران خاموش نشدنی است.

انجیلی که زمانی به الویس پریسلی تعلق داشت و با خط این خواننده سرشناس حاشیه‌نویسی شده است، در حراجی در انگلیس به قیمت ۹۴هزار و ۶۰۰ دلار چکش حراج خورد. این کتاب که در حراجی «امگا» به معرض فروش گذاشته شد، تا روز مرگ همراه سلطان راک‌اند رول بود که در حاشیه یکی از صفحه‌های انجیلش نوشته است: قضاوت یک انسان بر حسب حقیرترین کار یا رباپاشی، مانند داوری کردن در مورد اقیانوس با در نظر گرفتن یک موج است. پیش‌بینی می‌شد انجیل پریسلی به قیمتی نصف مبلغ فروخته‌شده خریداری شود. این انجیل با برجسته‌کاری‌هایی از جنس طلا با جلدی چرمی پوشیده شده است. البته سرهمی سفید وی که در کنسرت سال ۱۹۷۷ پوشیده بود در این حراجی مشتری پیدا نکرد. اما دکمه‌های سردست، گردنبند طلا و یک جفت کش از این خواننده بزرگ از دیگر اقامای بودند که در حراجی «امگا» به فروش رسیدند. مبلغ کل پرداخت‌شده برای خرید یادگاری‌های الویس پریسلی که توسط مجموعه‌مداری انگلیسی به این حراجی عرضه شده بود، به مددکارا پوند رسید.

